

Мета: ознайомити учнів із процесом появи книжок, з професіями людей, які працюють над книгами; розвивати пізнавальний інтерес до читання, творчу активність; виховувати доброту, дбайливе ставлення до книг.

Обладнання: виставка дитячих книг, «Дитяча енциклопедія», плакати.

Хід свята

Бібліотекар.

Дорогі діти! Сьогодні у нас незвичайне свято. Воно є в серці й душі людей, які люблять книги. У книгах зібрані всі знання, що надбані людством за часи його існування. Без книг не можна ніким стати, набути професію. Книга допомагає в навчанні, самовихованні, пробуджує мрію та фантазію, без книг і відпочинку немає. Недарма твори улюблених письменників брали з собою бійці на фронт, космонавти—в космос.

Усі учні вашого класу — читачі шкільної бібліотеки. Ми послухаємо, як вони дружать із книгами.

1-й учень.

Коли умієш сам читати —

Не треба мамі докучати,

І до бабусі теж не треба йти:

«Ну, прочитай, мовляв, хоч ти!»

Сестру упрошують не треба,

Щоб прочитала щось для тебе.

Ані благати, ні чекати,

А просто взяти й прочитати.

2-й учень.

Існує книг багато на землі Вони цікаві, мудрі, гарні. Та кожен з нас, дорослий чи малий, Енциклопедію читає, вона така повчальна!

Енциклопедія. Привіт усім! Рада всіх вас бачити на цьому святі! Ви любите читати? Так, із книг ви дізнаєтесь багато нового, цікавого. Я — енциклопедія, книга, в якій є відповіді на всі ваші запитання.

— Відгадайте мої загадки:

• Бачить — не бачить, чути — не чує. Мовчки говорить, добре мудрує.

Кривду соромить, правди навчає, Часом жартує, смішки справляє.

(Книга)

• Маленький, чепурненький, крізь землю пройшов,

Червону шапочку знайшов.

(Гриб)

• В білій одежині цілий рік ходила, Навесні зелений волос розпустила,

Кучері вмивала чистою росю

Та й розвеселяла білою красою. *(Береза)*

• Росте хлопчик гарненький на городі,

Чорні очі, жовті вії, капелюх — зелений.

(Соняшник)

• Біленька корзинка, а дно золотисте, В корзинці — росинки і сонечко чисте.

(Ромашка)

• Я труд поважаю: все літо у полі, до гаю літаю,
Збираю медок із різних квіток; Кого не люблю, то жалом колю.

(Бджола)

• То зів'ється у клубок, То розправить спинку, Ніс — як чорний п'ятачок,
Очі — намистинки.

(їжак)

Поясок ясний зіткала, Небо все обперезала. Після дощук з'явилась —
Ніжнобарвно заіскрилась.

(Веселка)

• Носатий Микита, дерев'яна свита, Де носом проведе, там доріжку
прокладе.

(Олівець)

— Молодці, діти, правильно відгадали загадки! А ви знаєте вірші про книги?
Прочитайте, будь ласка!

Учениця. Гайда до бібліотеки, візьмемо книжку із цікавими казками!

Прийшла, нарешті, довгождана мить:

Герої казки нас усіх вітають.

І знову пісня радісно дзвенить,

І казка на екрані оживає.

Діти співають пісню «Казкарята».

Ми — малі слов'янські казкарята,

Фантазери хлопчики й дівчата.

Про все на світі хочеш знати,

В незвичайній казці побувати.

Казочко, казочко, ти приходи до нас.

Завжди в усміхнений наш зелений клас.

3-й учень.

Казка — це світ чарівний та незвичний,

Казка — це диво, сповнене краси.

Поринуть у казку, це ж бо так цікаво,

Це справді свято, радість для душі.

4-й учень.

У казці звірі мову мають,

Дерева розмовляють, мов живі.

Добро і правда завжди зло долають,

Тому і люблять казку діти всі.

5-й учень.

В країну казок підем я і ти,

У казці всім цікаво побувати.

Там вірних друзів можемо знайти,

І з ними можемо потанцювати.

(Танок казкових героїв.)

Бібліотекар.

Сьогодні ми казку сюди запросили,
Щоб бачити казочку, слухать гуртом,
А казка в завії десь там заблудила.

Давайте її погукаєм разом!

Де ти, казко? Книжко з казками, де ти?

В с і (*хором*). Казко, казко приходь до нас!

(На сцену виходить дівчинка в костюмі Білосніжки з кошиком у руках.)

Казка.

Добрий день, діти! Відгадайте, якої казки я до вас прийшла? Дякую, що ви запросили мене на свято Книги. Я приготувала для вас вікторину «Чарівний кошик». У моєму кошику знаходяться речі з казок. Я буду по черзі діставати якусь річ, а ви говоритимете, в якій казці вона зустрічається.

- Бинт («Лікар Айболить»)
- Яйце («Курочка Ряба»)
- Горошина («Котигорошко»)
- Ключ («Золотий ключик»)
- Тарілка («Лисиця і Журавель»)
- Солома («Солом'яний бичок»)
- Пір'я («Кривенька качечка»)
- Рукавиця («Рукавичка»)
- Черевичок («Три горішки для Попелюшки»)
- Цибулина («Цибуліно»)
- Дзеркало («Білосніжка і семеро гномів»)

— Молодці, казки знаєте!

Бібліотекар. А що це за книжка така сумна на нашому святі?

Книжка.

Книжка скаржилась Мар'яї:

— Я у тебе не в пошані.

Звідкіля це на мені

Плями жирні та масні?

Подивися — от сторінка,

Намальована хатинка,

Під хатинкою — маля,

І написано: «Це я».

А за дві сторінки далі —

Різні звірі небувалі,

Сірі, жовті та рябі.

Що наснилося тобі?

Люди кажуть: «Ой, чия ти? Я

к тебе тепер читати? С

кільки ми читали книг

Та не бачили таких».

Бібліотекар. Люба книжечко, ходімо до книжкової лікарні, там тобі допоможуть.

Учениця. Є в новому домі двері заповітні,

Ще не всім відомі

та до всіх привітні.

В книжковій лікарні, у новім будинку

Щодня працює лікар

не одну годинку.

Лікар

Я — лікар книжковий, я книги лікую,

Я хворі сторінки їм ремонтую.

Мої пацієнти — брудні і з дірками.

Кому з вас погано — ходімо із нами!

Я дам вам сорочку з паперу і клею;

Щоб книгу зцілити — в лікарні усе є!

Бібліотекар. Якщо не дбати про книгу, вона, може «померти». «Хіба вона жива?» — запитаєте ви. Так, жива! Один лише вирваний аркуш із книжки зводить нанівець працю багатьох людей. Книжка вже ніколи не відкриє таємницю, дива не станеться.

А ось люди, які працюють над книгою, над її змістом, малюнками та оформленням.

По-перше, це автор або декілька авторів, у редакціях — це редактор, художник, художній редактор, коректор, у друкарні — наборщик, печатник, палітурник. Ось скільки людей працюють над тим, щоб книга була такою красивою та розумною.

Діти, дружіть з книгою і бережіть її, як друга!

Книжка.

Я — книга, я — товариш твій,

Користуватись мною вмій.

Я чиста, гарна і приємна,

Тож, друже, будь зі мною чемний.

Погані звички забувай,

Мене не рви, не ображай.

І пальці, прошу, не слини,

Коли гортаєш сторінки.

Я, друже,— твій найкращий друг,

Та тільки для чистеньких рук!

Учень.

Скільки в небі зірочок,

Скільки в лісі квіточок,

Скільки крапель у Дніпрі,

Стільки книг є на Землі!

Учень.

Дружба з книгою — це свято,

Не було б його у нас,
Ми не знали б так багато
Про новий і давній час.
Діти співають пісню «Тиждень книжки».
На майдані зазвучало:
«Тиждень книжки!», як сигнал.
За годину місто стало,
Мов один читальний зал.
Всі читають урочисто —
І безвусі, й усачі.
Скільки мешканців у місті,
Стільки в ньому й читачів.
У тролейбусах читають,
Щось мугикають під ніс.
Сторінки перегортають
Під ритмічний стук коліс.
За той тиждень розмаїті
Так сподобались книжки,
Що кладіть донині діти
На ніч їх під подушки.

Учень.

Ми прощаємось із вами.
Ви частіш до нас ходіть.
Просим, чистими руками
Наші книжки ви беріть.
Сторінок не загинайте,
Олівців не закладайте!

Учень. Наша книжка дитяча —

Вірна подруга дітей.
Сторінки її чекають
Нових читачів-гостей.

Бібліотекар. Дорогі діти! Приходьте до шкільної бібліотеки. Вас чекають багато цікавих і повчальних книжок!